

کارنامه بهره‌وری											
(درصد رشد شاخص‌های بهره‌وری در مقایسه با اهداف برنامه پنجم توسعه و میانگین کل صنایع)											
بهره‌وری هزینه نیروی کار	مقایسه مقدار میانگین صنعت غذا با کل صنایع	۹۳	۹۲	۹۱	۹۰	۸۹	۸۸	۸۷	۸۶	۸۵	۸۴
	میانگین صنعت غذا	۱۱۷	۱۲۸	۱۴۳	۱۳۲	۱۶۸	۱۳۴	۱۶۵	۵۱۷	۱۰۶	۱۰۰
	اهداف برنامه پنجم توسعه	۱۴۶	۱۴۲	۱۳۶	۱۳۱	۱۲۶	۱۲۱	۱۱۵	۱۱۰	۱۰۵	۱۰۰
وضعیت از نامناسب به عالی			✓								
بهره‌وری سرمایه	مقایسه مقدار میانگین صنعت غذا با کل صنایع	۹۳	۹۲	۹۱	۹۰	۸۹	۸۸	۸۷	۸۶	۸۵	۸۴
	میانگین صنعت غذا	۱۰۳	۱۰۹	۱۱۷	۹۶	۱۱۲	۹۴	۱۱۰	۱۱۹	۹۲	۱۰۰
	اهداف برنامه پنجم توسعه	۱۳۸	۱۳۴	۱۳۰	۱۲۶	۱۲۲	۱۱۷	۱۱۳	۱۰۹	۱۰۴	۱۰۰
وضعیت از نامناسب به عالی			✓								
بهره‌وری کل عوامل	مقایسه مقدار میانگین صنعت غذا با کل صنایع	۹۳	۹۲	۹۱	۹۰	۸۹	۸۸	۸۷	۸۶	۸۵	۸۴
	میانگین صنعت غذا	۱۱۳	۱۲۵	۱۳۲	۱۱۷	۱۴۲	۱۱۹	۱۴۵	۱۳۳	۱۰۰	۱۰۰
	اهداف برنامه پنجم توسعه	۱۳۹	۱۳۵	۱۳۱	۱۲۶	۱۲۲	۱۱۸	۱۱۳	۱۰۹	۱۰۴	۱۰۰
وضعیت از نامناسب به عالی			✓								
تهیه کننده: سامانه ملی اندازه‌گیری شاخص‌های بهره‌وری ایران (www.IRPMC.IR)											

همانطور که مشاهده می‌شود وضعیت شاخص‌های صنعت غذا متوسط (رنگ زرد) می‌باشد و هر سه شاخص طی سالهای مورد بررسی نوسان داشته‌اند. در سال ۸۶، بهره‌وری کار، سرمایه و کل عوامل بیشترین رشد داشته‌اند و از آن پس نزول کرده است. در مقایسه با اهداف برنامه پنجم توسعه، صنایع غذایی در هیچ یک از شاخص‌ها در طول اجرای برنامه چهارم و پنجم توسعه به اهداف برنامه نرسیده است و پایینتر از این اهداف قرار دارد که بی‌تردید آثار تصمیمات غیر حرفه‌ای دولت‌ها در طول دوره مورد بررسی در عرصه اقتصاد در زمینه کاهش و افزایش دستوری نرخ بهره بانکی، نظام تعرفه‌ها، سیاست‌ها انبساطی پولی از طریق پرداخت مستقیم یارانه‌های نقدی، افزایش ناگهانی و زیاد در نرخ ارز، بالا رفتن هزینه مبادله، عدم دسترسی به خدمات بانکی برای واردات کالا و فناوری، بهم خوردن روابط بین‌المللی در عرصه سیاسی و اقتصادی و... همه و همه باعث تشدید آثار زیانبار اقتصادی در محیط کسب و کار گردیده است. البته در صنعت غذایی ایران با توجه به وابستگی کم به واردات مواد اولیه و تجهیزات و افزایش فرصتهای صادراتی در مواردی مثل افزایش نرخ ارز این تغییرات فرصتهایی را پدید آورده است اما باید به این نکته توجه داشت که استفاده درست و به موقع از این فرصتها هم نیازمند محیط آرام و با ثبات است و گرنه بواسطه ریسک بزرگ ناشی از تغییرات ناهنگام حتی استفاده از این فرصتها هم از فعالان این عرصه گرفته می‌شود. در مقام مقایسه آثار زیانبار ناشی از عدم اطمینان حاصل از مشکلات سیاسی و تحریم‌ها و بی‌تدبیری‌های اقتصادی قطعا از آثار منفی در شاخص‌های بهره‌وری صنعت غذایی داشته است. لیکن در بلندمدت به شرط فراهم بودن بستر مناسب سرمایه‌گذاری و شکل‌گیری رقابت واقعی در بازار به نظر می‌رسد فعالان حرفه‌ای که توان مقابله و تحمل شرایط تغییر را در کوتاه مدت داشته‌اند، با اصلاحات ساختاری خصوصا در فناوری و بازاریابی در بازتعریف و مدیریت زنجیره ارزش، می‌توانند رقابت پذیری خود را در عرصه ملی و حتی منطقه‌ای افزایش دهند.